κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκή 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
14
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 116
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ Νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ἡ λειτουργία νυκτερινῶν σχολῶν δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὰς σχολὰς αὐτὰς ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτήσουν οἱ μὴ τυχόντες ἀπολυτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἐφ' ὅσον ἄγουν ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 20 ἐτῶν, αὐστηραὶ δὲ ποιναὶ ἀπειλοῦνται κατὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μὴ συμμορφουμένων ὑποχρέων.

Ταῦτα σημαίνουν, ὅτι τὸ Κράτος ἀπεφάσισε σοβαρῶς νὰ καταπολεμήσῃ τὸν ἀναλφαβητισμὸν τῆς Χώρας.

Ἀξιέπαινος προσπάθεια! Εἶναι ἀνεπίτρεπτον σήμερον νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι στερούμενοι τῶν στοιχειωδῶν γνώσεων. Θὰ ἔλεγον, ὅτι ὁ τελείως ἀνεκπαίδευτος πολίτης εἶναι ἄχρηστος εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν καὶ ἀνίκανος νὰ βοηθήσῃ ἐπαρκῶς καὶ τὸν ἑαυτόν του.

Ὀρθῶς ἑπομένως τὸ Κράτος ὑποχρεώνει τοὺς λόγῳ τῆς ἀνωμάλου περιόδου τῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἀνταρσίας μὴ φοιτήσαντες εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, νὰ συμπληρώσουν τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσίν των.

Ἀλλ' ἐνῶ τοιαύτη ἀποδίδεται σημασία εἰς τὸν στοιχειώδη πνευματικὸν ἐξοπλισμὸν τῶν πολιτῶν καὶ τοσαύτη καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως καταπολεμηθῇ ὁ ἀναλφαβητισμός, δημιουργεῖται ὁ κίνδυνος, τοὐλάχιστον εἰς τὸν Νομόν μας, ἅς μᾶς ἐπιτραπῇ ὁ ὅρος, τοῦ ἡμιαλφαβητισμοῦ, ὅστις δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος διὰ τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας μας.

Πράγματι ἁπλῆ θεώρησις τῆς καταστάσεως τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν Νομόν μας πείθει ἀμέσως περὶ τῆς βασιμότητος τοῦ ἰσχυρισμοῦ μας. Εἶναι ζήτημα, ἐὰν δύο-τρία δημοτικὰ σχολεῖα μας ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν προορισμόν των, ὄχι κατὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς Παιδαγωγικῆς, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἰσχύοντα Νόμον.

Ὅλα σχεδὸν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μας ἔπρεπε νὰ ἔχουν προαχθῆ ἀπὸ ἐτῶν, ἀλλὰ καίτοι κατ' ἔτος προτείνεται ἡ προαγωγή των παραμένουν ὡς ἔχουν. Οὕτω 39 σχολεῖα λειτουργοῦντα ὡς μονοτάξια ἐπροτάθη νὰ προαχθοῦν εἰς διτάξια, 4 δὲ ἐξ αὐτῶν, τῶν Σταγείρων, τοῦ Παρθενῶνος, τῆς Ν. Γωνιᾶς καὶ τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος ἐπροτάθη ἡ προαγωγὴ εἰς τριτάξια. Ἐπροτάθη ὡσαύτως ἡ προαγωγὴ 29 διταξίων εἰς τριτάξια καὶ ἓξ τοιούτων, ἤτοι τοῦ Μεταγγιτσίου, Νέων Ρόδων, Ν. Συλλάτων, Ν. Μαρμαρᾶ, Ὀλύνθου καὶ Παλαιοχώρας εἰς τετρατάξια. Πρότασις ἐγένετο ἐπίσης προαγωγῆς 6 τριταξίων εἰς τετρατάξια καὶ 2 τοιούτων, ἤτοι τοῦ Νεοχωρίου καὶ τοῦ Ταξιάρχου εἰς πεντατάξια. Ἐπροτάθη ὁμοίως νὰ προαχθοῦν 7 τετρατάξια εἰς πεντατάξια καὶ 4 τοιαῦτα, ἤτοι τῆς Ν. Καλλικρατείας, Ν. Τριγλίας, Νικήτης καὶ Παλαιοχωρίου εἰς ἑξατάξια. Καὶ τέλος ὑπεβλήθη πρότασις προαγωγῆς 4 πενταταξίων εἰς ἑξατάξια καὶ ἡ ἵδρυσις 4 νέων σχολείων ἤτοι ἑνὸς διταξίου εἰς Ὁρμύλιαν, ἑνὸς μονοταξίου εἰς Ν. Μουδανιά, ἑνὸς διταξίου εἰς Μεγ. Παναγίαν καὶ ἑνὸς τριταξίου εἰς Συκιάν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδιῶν μας εἶναι ἀνεπαρκεστάτη εἰς τὸν Νομόν μας. Ὅσας ἱκανότητας καὶ ὅσην καλὴν θέλησιν καὶ ἂν ἔχουν οἱ διδάσκαλοί μας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν προορισμόν των, ὅταν ὁ καθεὶς των εἶναι ὑποχρεωμένος, ὅπως π.χ. εἰς τὸν Ταξιάρχην ἢ εἰς τὰ Στάγειρα ἢ εἰς τὴν Παλαιόχωραν κ.λ.π. νὰ ἐκπαιδεύῃ 110 μαθητάς. Εἶναι φυσικὸν τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ παραμείνουν μισοαγράμματα.

Τί τὰς θέλομεν λοιπὸν εἰς τὴν Χαλκιδικὴν τὰς νυκτερινὰς σχολὰς διὰ τοὺς ἀναλφαβήτους, ὅταν δὲν ἔχωμεν σχολεῖα καὶ διδασκάλους διὰ τὰ φοιτῶντα παιδάκια; ἢ θὰ δημιουργήσωμεν βραδύτερον καὶ νυκτερινὰς σχολὰς μετεκπαιδεύσεως;...

Δὲν συμβαίνει ἴσως τὸ ἴδιον εἰς τοὺς ἄλλους Νομούς. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον συχνάκις βλέπομεν προαγωγὰς δημοτικῶν σχολείων τῶν ἄλλων περιφερειῶν. Προχθὲς μόλις, εἰς τὸ φύλλον 160 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη διάταγμα προαγωγῆς σωρείας σχολείων εἰς τὴν Εὔβοιαν, τὴν Φωκίδα, τὴν Ξάνθην, τὴν Εὐρυτανίαν, τὴν Ἀμαλιάδα, τὴν Μεσσηνίαν, τὸν Πειραιᾶ κ.λ.π., ἐνῶ εἰς τὸν Νομόν μας ἀπὸ πολλῶν, παρὰ τὰς ὑφισταμένας καὶ ἐπαναλαμβανομένας προτάσεις ἓν μόνον Σχολεῖον, τὸ τῆς Πορταριᾶς, προήχθη καὶ τὸ γεγονὸς ἔσπευσε νὰ ἀναγγείλῃ πανηγυρικῶς ὁ Βουλευτής μας κ. Λαμπρόπουλος.

Συγχαίρομεν τὸν ἄξιον ἐκπρόσωπόν μας διὰ τὸ μοναδικόν του κατόρθωμα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιτασσομένην προαγωγὴν ἑνὸς μόνον σχολείου τοῦ Νομοῦ του εἰς μίαν τριετίαν!...

Δικαιοῦται νὰ εἶναι... ὑπερήφανος ὅταν κεφαλοχώρια, ὅπως π.χ. τὰ Νέα Μουδανιά, ἡ Συκιά, ἡ Ὁρμύλια, ἡ Μεγάλη Παναγία ἔχουν ἀκόμη πεντατάξια δημοτικὰ σχολεῖα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπιβάλλει ὄχι μόνον τὴν προαγωγήν των ἀλλὰ καὶ τὴν ἵδρυσιν καὶ νέων σχολείων.

Οἱ κύριοι Βουλευταί μας ἅς ἀντιμετωπίσουν σοβαρώτερον τὴν κατάστασιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ μας, διότι ὁ κίνδυνος τῆς ἀγραμματωσύνης τῆς Νεολαίας μας εἶναι μέγας, ὡς ἀπέδειξαν αἱ τελευταῖαι εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν Γυμνασίων μας, καθ' ἃς ἀπερρίφθησαν ἀθρόως οἱ εἰς αὐτὰς προσελθόντες τελειόφοιτοι μαθηταὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μας!

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΠΑΖΑΡΑΚΙΩΝ

Ἀθῆναι τῇ 6)8)1955

Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Εἰς Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Ἀνταποκρινόμενοι εἰς ὑμέτερον δημοσίευμα εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 17-7-55, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῆς Κοινότητος Παζαράκια, ἐξεδόθη ἤδη σχετικὴ ἐντολή, ἡ ὁποία θὰ ἐκτελεσθῇ προσεχῶς.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΗΛ. ΖΩΤΟΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 12— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν πανελλήνιον ὁμοσπονδίαν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὅτι καθίσταται ἀδύνατος ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὸν νόμον 1726)51 (μονιμοποίησις) τῶν ὑπαλλήλων τῶν κοινοτήτων ἐκείνων, αἵτινες ἀριθμοῦν πληθυσμὸν κάτω τῶν 2 000 κατοίκων ὡς καὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν πραγματοποιοῦν τὰ κατὰ νόμον ἔσοδα.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Βορείου Ἑλλάδος καὶ ὁ κ. Νομάρχης παρέμειναν ἐπὶ τριήμερον εἰς τὸν Νέον Μαρμαρᾶν, ἐξέδραμον δὲ καὶ εἰς Κουφόν, εἰσελθόντες καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Συκιᾶς. Οἱ Συκιῶται πληροφορηθέντες τὰ ἀνωτέρω ἐθεώρησαν βέβαιον, ὅτι ὁ κ. Γενικὸς καὶ ὁ κ. Νομάρχης θὰ τοὺς ἐπεριποίουν τὴν τιμὴν μιᾶς ἐπισκέψεως καὶ προέβησαν εἰς τὰς προετοιμασίας τῆς ὑποδοχῆς, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι ἦσαν τόσον πολὺ ἀπησχολημένοι μὲ τὸ ζήτημα τοῦ... ἰχθυοτροφείου Ν. Μαρμαρᾶ, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ διαθέσουν τὸν πολύτιμον χρόνον των διὰ τὰ... ἀσήμαντα ζητήματα τῆς Συκιᾶς.

Ο ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ ΣΥΚΙΑΣ

Ἠσχολήθημεν καὶ ἄλλοτε μὲ τὰς σοβαρὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας προκαλεῖ εἰς μεγάλας ἐκτάσεις ἀγρῶν ὁ χείμαρρος Συκιᾶς.

Παρῆλθεν ἤδη πολὺς καιρός, ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ ὑδρογράφησις του.

Πότε θὰ ἀποφασίσουν οἱ ἁρμόδιοι νὰ πραγματοποιήσουν τὴν διευθέτησίν του, ὥστε νὰ παύσουν αἱ ζημίαι τῶν ἀτυχῶν γεωργῶν τῆς Συκιᾶς;

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ
Δικηγόρου

Ἐν ἀγωνίᾳ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἀναμένει νὰ ἴδῃ τοὺς καρποὺς τῆς Τετραμεροῦς Διασκέψεως τῆς Γενεύης. Τί θὰ συγκομισθῇ ἐξ αὐτῆς εἰς ἔργα ὑπὲρ ἑνὸς καλλιτέρου καὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος; Ὑπάρχουν οἱ σκεπτικοὶ περὶ τούτου, ὅσον καὶ οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἔργον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς μετὰ θερμῆς πίστεως. Ἡ ἀλήθεια πιθανῶς νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον καὶ νὰ μειδιᾷ ἐξ ἴσου πρὸς ὅλους.

Ἡ ἱστορικὴ πεῖρα τῶν αἰώνων διδάσκει ὅτι καμμία ἐκ τῶν μεγίλων ἀνθρωπίνων ἀνατάσεων εἰς θρησκείας, δόγματα, μεταρρυθμίσεις καὶ ἀναπλάσεις δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀμέσως ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἡ πραγματικότης ἑκάστης ἐποχῆς ἀφομοίωσε ἐξ αὐτῶν ὅ,τι ἐπέτρεπε ἡ διονοητικότης της, αἱ συνθῆκαι καὶ ὁ πολιτισμός. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία δὲν εἶδε ἀκόμη τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων καὶ φωτοβόλων αὐτῆς ἀπόψεων, οὔτε ἄλλωστε ἡ Ἀναγέννησις, ἡ Μεταρρύθμισις ἢ ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἐπέτυχον ἀμέσως τ' ἀποτελέσματα ποὺ ἐπεδίωκον. Καὶ ὅμως αἱ ἀρχαὶ τῶν μεγάλων αὐτῶν ἐπαναστάσεων εἶναι σήμερον κτῆμα ἀναφαίρετον ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Οὕτω καὶ σήμερον ἡ κατάκτησις τοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τοῦ πνεύματος ποὺ πνέει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ κόσμου θὰ γίνῃ διὰ βηματισμῶν βραδέων, δι' ἐξελίξεως καὶ ὄχι δι' ἁλμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς νόμους τῆς ἱστορίας, ὅπως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἡ ἔλαφος, τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ζῷον, τείνει, ὡς εἶναι γνωστόν, νὰ ἐκλείψῃ ὁριστικῶς ἐν Ἑλλάδι. Ἐλάχισται ἀπαντῶνται εἰς τὸν Νομόν μας κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς Σιθωνίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Δυστυχῶς δὲν λείπουν οἱ ἀσυνείδητοι, οἱ ὁποῖοι ἀψηφοῦντες τὰς αὐστηρὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τῆς θήρας της ἐνεδρεύουν καὶ τὴν δολοφονοῦν. Οὕτω πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐφονεύθη, ὡς πληροφορούμεθα μία εἰσέτι ἔλαφος εἰς τὸ δάσος τοῦ Δραγουδέλη.

Ὁ ἀσυνείδητος δράστης τοῦ ἐγκλήματος, ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται αἱ δασικαὶ ἀρχαὶ δέον συλλαμβανόμενος νὰ τύχῃ αὐστηροτάτης μεταχειρίσεως Θὰ ἦτο δὲ εὐχῆς ἔργον, ἐὰν ὁ Κυνηγετικὸς Σύλλογός μας, ὁ ὁποῖος τόσον πλουσίαν δρᾶσιν ἔχει ἐπιδείξει προεκήρυσσε μίαν σοβαρὰν ἀμοιβὴν τῶν καταδιδόντων τοὺς τοιούτους λαθροθήρας.

ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΜΕΤΡΑ

Πλησίον τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν Κασσάνδρας καὶ εἰς ἔκτασιν 200 περίπου στρεμμάτων, ἡ στάθμη τῆς ὁποίας εἶναι κατωτέρα τῆς θαλάσσης εἰσέρρευσε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος θαλάσσιον ὕδωρ. Ἤδη ἐξατμισθέντος τούτου ἀπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς μαγειρικὸν ἅλας 5000 περίπου ὀκάδων, ὅπερ ὅμως εἶναι ἀκατάλληλον πρὸς ἄρτυσιν τῶν τροφῶν, λόγῳ τῶν πολλῶν γαιωδῶν προσμίξεων.

Ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τῶν παρὰ τὴν ὡς ἄνω περιοχὴν χωρίων ἀγνοοῦντες τὴν ἀκαταλληλότητα τοῦ ἀνωτέρω ἅλατος ἐνδέχεται νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑγείας των νομίζομεν ὅτι δέον νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Δ)νσις Ἁλυκῶν ὅπως λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΩΝ

Μὲ χαρὰν καὶ εὐχαριστησιν ἐπληροφορήθημεν τὴν ἵδρυσιν Παραρτημάτων τῆς Ὀργανώσεως Ε.Α.Ν. (Ἐθνικῆς Ἀδελφότητος Νέων) εἰς Πολύγυρον, Ν. Μουδανιὰ καὶ Ἀρναίαν.

Ἡ ΕΑΝ. Πανελλήνιος Ὀργάνωσις (μὲ ἕδραν τὴν Θεσσαλονίκην) ἔχει σκοπὸν νὰ διατηρῇ τοὺς νέους ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν πλαισίων καὶ νὰ ἀναπλάθῃ καὶ διαπαιδαγωγῇ τὴν νεότητα ἐθνικοθρησκευτικῶς καὶ ἠθικοκοινωνικῶς.

Ἡ Ε.Α.Ν. εἶναι γέννημα μιᾶς ἐθνικῆς ἀνάγκης καὶ εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεών της.

ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΟΥΝ

Εἰς ὡρισμένας οἰκίας, κειμένας ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς πόλεώς μας, παρατηροῦνται μερικαὶ ἀσχημίαι, ἡ ἄρσις τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δαπανηρά. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν ὀφείλουν νὰ τὰς ἄρουν ἄλλως πρέπει νὰ ἐξαναγκασθοῦν νὰ τὸ κάμουν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Μερικὲς σκέψεις

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΜΑΣ

Εἰδικοῦ συνεργάτου μας

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα γεωργική. Λόγῳ δὲ τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐδάφους της διαιρεῖται σὲ πεδινὴ καὶ ὀρεινὴ καὶ ἔτσι δημιουργοῦνται ἰδιαίτερες συνθῆκες ζωῆς, ἀναγκῶν καὶ ἐλλείψεων γιὰ τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Μέχρι σήμερα τὸ Κράτος ἔχει στραφῆ στὴ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῶν πληθυσμῶν τῶν πεδινῶν κυρίως περιοχῶν.

Τὸ γεωργικὸν πρόβλημα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ὀρεινῶν καὶ ἡμιορεινῶν περιοχῶν δὲν ἀντιμετωπίσθη ἐπαρκῶς. Ὅ,τι ἔγινε γιὰ τοὺς ὀρεινοὺς πληθυσμοὺς ἦτο λίγο, μπρὸς στὶς μεγάλες ἀνάγκες τους. Ἦτο λίγο, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι τεράστιον καὶ σοβαρώτατον, μὲ μέγαλη κοινωνικὴ σημασία καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ γρήγορα, ὑπεύθυνα καὶ θαρραλέα.

Ὑπολογίζεται ὅτι στὶς ὀρεινὲς περιοχὲς τῆς χώρας ζοῦν περίπου 400 000 ἀγροτικὲς οἰκογένειες, δηλαδὴ περίπου τὸ ἕν τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Αὐτὲς οἱ ἀγροτικὲς ὀρεινὲς οἰκογένειες ἔχουν εἰσόδημα χρονιᾶς κάτω καὶ ἀπὸ τὸ ἀνεκτὸ ἐλάχιστο ὅριο συντηρήσεως καὶ διαβιώσεως. Γιὰ πολλὲς δὲ ἀπ' αὐτὲς τὸ ἐτήσιο καθαρὸ οἰκογενειακὸ εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δυόμισυ χιλιάδων.

Αὐτοῦ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν τῆς χώρας πρέπει νὰ βελτιωθοῦν οἱ συνθῆκες ζωῆς καὶ πρέπει ν' ἀνεβῆ τὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο. Πρέπει νὰ ληφθοῦν ριζικὰ μέτρα ὥστε ὁ κόσμος αὐτὸς νὰ γίνη αὐτάρκης καὶ νὰ μὴ ἔχη ἀνάγκη ἐκτάκτων ἐνισχύσεων κάθε χρόνο ἀπὸ τὸ Κράτος.

Μέχρι σήμερα, ὅπως εἴπαμε πραγματοποιήθηκε μία πρόοδος τῶν ὀρεινῶν μὲ τὴν κατασκευὴ δρόμων ἐπικοινωνίας, ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἀποθηκευτικῶν κέντρων γεωργικῶν ἐφοδίων, κέντρων διαθέσεως λιπασμάτων, ἀντικαταστάσεως τῶν λεηλατηθέντων μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων, ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας μέχρι τῆς προπολεμικῆς περίπου, καλύψεως μεγάλων ἐκτάσεων μὲ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δασικοῦ πλούτου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ζήτημα παραμένει ἀκέραιον γιατὶ οἱ ἐλλείψεις μέσων διαβιώσεως εἶναι τεράστιες.

Στοὺς πληθυσμοὺς αὐτοὺς λείπουν τὰ μέσα ἐπικοινωνίας—δρόμοι, μέσα μεταφορᾶς, ταχυδρομεῖα, τηλεγραφεῖα, τηλέφωνα—τὰ μηχανικὰ μέσα καὶ ἐργαλεῖα. Ἡ στέγη δὲν εἶναι ἐπαρκής. Καὶ ἡ χρηματοδότησίς των εἶναι ἀνεπαρκής, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ὀρεινὲς οἰκογένειες δὲν ἔχουν ἱκανοποιητικὴ πιστωτικὴ ἐπιφάνεια. Ἔτσι οἱ γεωργικοὶ αὐτοὶ πληθυσμοὶ μένοντας στὶς πρωτόγονες μεθόδους τῆς γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς καὶ δασοπονικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους, ἀφίνουν πολλὲς πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τοῦ ὀρεινοῦ χώρου των ἀνεκμετάλλευτες πρὸς μεγάλην ζημίαν των.

Κοντὰ σ' αὐτὰ δὲ πρέπει νὰ ὑπολογισθῆ καὶ ἡ ὑποαπασχόλησις καὶ ἀνεργία ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἰδίου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ οἰκονομίας τῆς χώρας γενικῶς.

Γιὰ τὴ θεραπεία καὶ λύσι τοῦ μεγίστου αὐτοῦ προβλήματος τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν, ἀπαιτεῖται ἑνότης προσπαθειῶν ἀπὸ κάθε πλευρὰ κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως. Ἡ προσπάθεια θὰ τείνη στὴν ἀξιοποίησι καὶ ἐκμετάλλευσι τῶν ὑφισταμένων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν.

Θ' ἀρχίσουμε μὲ τὴν κτηνοτροφία, ποὺ ἐνῶ ἔχει φθάσει περίπου στὸ προπολεμικὸ ἐπίπεδο, ἔχει δυνατότητα ν' αὐξηθῆ μὲ τὴ συμπλήρωσι τοῦ ὑπάρχοντος ζωϊκοῦ κεφαλαίου καὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξι τῆς οἰκοσίτου κτηνοτροφίας. Αὔξησι τῆς κτηνοτροφίας ἐπίσης μποροῦμε νὰ καταφέρουμε μὲ τὴν αὔξησι τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας βάσει ὀργανώσεως θερινῶν βοσκοτόπων, ἐξασφαλίσεως εὐθυνῶν κτηνοτροφῶν καὶ ἀποκτήσεως ποιμνιοστασίων συγχρονισμένων. Τὸ πρόβλημα τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας πάντοτε σταματοῦσε καὶ ἐμποδίζετο ἀπὸ τὴν ἀπαγόρευσι τῆς βοσκῆς, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη πρὸς προστασίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν.

Θὰ πρέπει τὸ θέμα τῆς προστασίας τοῦ δάσους καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως βοσκοτόπων τῆς κτηνοτροφίας νὰ μελετηθῆ καὶ νὰ λυθῆ ἀπὸ κοινοῦ ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας δασικὰς καὶ γεωπονικὰς ὑπηρεσίας. Γιατὶ κοντὰ σ' αὐτὸ θὰ λυθῆ καὶ τὸ θέμα τῶν ἐγκαταστάσεων διοχειμάσεως. Θὰ ἀκολουθήση ἡ ἐξασφάλισις ἀρκετῶν καὶ εὐθυνῶν ζωοτροφῶν πορὰ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ εἰσαγωγὴ ζώων ράτσας μὲ βελτιωμένες ἀποδόσεις, πρὸς διαμονὴν στοὺς ὀρεινοὺς καὶ ἡμιορεινοὺς πληθυσμούς. Παραλλήλως εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀργανωθοῦν τυροκομεῖα καὶ ἰδίως συνεταιρικά, γιὰ τὴν πώλησι τῶν προϊόντων παρὰ τῶν κτηνοτρόφων ἀπ' εὐθείας στὶς ἀγορές.

Μετὰ τὴν κτηνοτροφία ἔρχεται ἡ ἐκτέλεσις τεχνικῶν καὶ ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, διευθέτησις χειμάρρων, ἀνάπτυξις τῆς ἁλιείας τῆς πέστροφας καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν μεταλλευμάτων τοῦ ὑπεδάφους τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν.

Ἀκολουθεῖ ἡ προγραμματισμένη καὶ ἡ συστηματικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ δασικοῦ πλούτου. Μέχρι σήμερα, ἄν καὶ κατεβλήθησαν ἐντατικὲς προσπάθειες γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι τοῦ δάσους, δὲν εἴχαμε ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικά.

Ἐὰν ὁ δασικὸς πλοῦτος τῆς χώρας καὶ φυσικὰ τῶν ὀρεινῶν καὶ ἡμιορεινῶν περιοχῶν, στὶς ὁποῖες ἀνήκει, ἀξιοποιηθῆ μὲ σύστημα, μπορεῖ ν' ἀποδώση ξυλεία ἱκανὴ νὰ καλύψη ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας μὲ περίσσευμα γιὰ ἐξαγωγή. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ γίνη καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ὑποπροϊόντων τοῦ ξύλου μέσῳ βιομηχανιῶν ἐπεξεργασίας τῶν ὑποπροϊόντων.

Μέχρι σήμερα ἡ ὀργανωμένη ἀξιοποίησις καὶ ἐκμετάλλευσις τοῦ δασικοῦ πλούτου καθυστέρησε, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως δρόμων προσπελάσεως τῶν διεφόρων δασῶν δι' αὐτοκινήτου καὶ μεταφορικῶν μέσων καὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ δασολόγων καὶ εἰδικῶν. Ἐπίσης εἰς τοῦτο συνέτεινε τὸ γεγονὸς ὅτι γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν δασῶν ἀπὸ τὸ Κράτος δὲν χρησιμοποιήθηκαν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν.

Τοῦτο θὰ εἶχε ὡς συνέπεια: Τὴν πρότυπη ἐκμετάλλευσι τῶν δασῶν ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τῶν ὀργάνων τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Τὴν ἐπεξεργασία τῶν προϊόντων τῆς ἐκμεταλλεύσεως σὲ συνεταιρικὰ ἐργοστάσια. Τὴν διάθεσι τῶν δασικῶν προϊόντων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν. Τέλος δὲ τὴν καταπολέμησι τῆς ὑποαπασχολήσεως μὲ τὴν ἀπασχόλησι τῶν ἐργοστασικῶν χειρῶν τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν στὴν ἐκτέλεσι ὅλων αὐτῶν τῶν ἐργασιῶν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Ἐπίσης πρέπει ν' ἀποδοθοῦν στοὺς ὀρεινοὺς καὶ ἡμιορεινοὺς πληθυσμοὺς σημαντικὲς χέρσες ἐκτάσεις, κατάλληλες γιὰ τὴν καλλιέργεια καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ δενδροκαλλιέργεια των αὐτοφυῶν ἀγρίων δένδρων, ποὺ θὰ ηὔξανε τὴν παραγωγὴ καὶ τὸ εἰσόδημα των ὀρεινῶν. Γ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τρακτὲρ «Λάντς» δυνάμεως 25 ἵππων εἰς ἄριστην κατάστασιν (μὲ ἐντελῶς καινουργεῖς ἐλαστικοὺς τροχούς).

Πληροφορίες δίδονται ἀπὸ τὸν κ. Ζαχαρίαν Καμπούρην ἔμπορον εἰς Νέα Μουδανιά.

Πραγματικαὶ ἐκπτώσεις

Τὸ ἐν Πολυγύρῳ Κατάστημα Νεωτερισμῶν

ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΡΤΟΠΙΔΟΥ

Λόγῳ τέλους τῆς ἐποχῆς, ἀπὸ 7ης μέχρι 27ης Αὐγούστου, θὰ προσφέρη μεγάλας ἐκπτώσεις εἰς ὅλα τὰ εἴδη νεωτερισμοῦ.

Πραγματικαὶ ἐκπτώσεις

Ἱστορικὰ Σημειώματα

Η ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ DRINOV

4ον

ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ, Ὑποστ)γου ἐ. ἀ.

Ἡ σλαυϊκὴ καὶ ὄχι βουλγαρικὴ φυλὴ τῶν Βερζιτῶν εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ποτὲ εἰς τὴν βόρειον Μακεδονίαν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, (βλέπε ἐκστρατείαν τῶν Βουλγάρων ὑπὸ τὸν Βοϊλᾶν πρὸς μεταφορὰν τῆς φυλῆς ταύτης ἐκ Θεσσαλίας εἰς Βουλγαρίαν καὶ καταστροφὴ τῶν Βουλγάρων ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Ε' Θεοφάνης σελ. 691 ἔκδ. Βόννης) καὶ ἑπομένως κατὰ ποῖον τρόπον συνετελέσθη ἡ ἐπανάστασις αὕτη, οὐδαμοῦ ἀναφερομένη, καὶ εἰς ποῖον σημεῖον ἢ περιοχὴν τῆς Μακεδονίας, καὶ ποίας Μακεδονίας τῆς πραγματικῆς Μακεδονίας, ἡ ὁποία ὅμως τότε δὲν ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦτο ἀλλὰ τὰ ὀνόματα «Θέμα Στρυμῶνος καὶ Θέμα Θεσσαλονίκης» ἢ τοῦ «Θέματος τῆς Μακεδονίας» ἢ ἐπὶ Θράκην Μακεδονίας καλουμένης μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ἀνδριανούπολιν;

Θὰ παραθέσωμεν χωρία ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἱστορικῶν, ἵνα ἴδωμεν πῶς οὗτοι ἀντιμετωπίζουσι τὸ ζήτημα τοῦτο.

1. Ὁ Στίλπων Κυριακίδης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ βιβλίον του οἱ «Βούλγαροι καὶ Σλαῦοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν» (σελὶς 18) γράφει τὰ ἑξῆς. «Ὡς γνωστόν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τζιμισκῆ, οἱ Βούλγαροι ἐκινήθησαν ὑπὸ τοὺς κομητοπούλους εἰς ἐπανάστασιν. Ἡ κίνησις αὕτη ἐξετάθη καθ' ἅπασαν τὴν πέραν τοῦ Αἵμου Βουλγαρίαν καὶ τὴν βόρειον Μακεδονίαν. Τὸ ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ διετηρήθη πυρὴν ἀνεξαρτήτου Βουλγαρικοῦ κράτους μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῶν Βουλγάρων ὑπὸ τοῦ Τζιμισκῆ, εἶναι ἐπιστημονικὸν μυθολόγημα, πλασθὲν ὑπὸ τοῦ Ντρίνωφ καὶ μὴ στηριζόμενον εἰς καμμίαν εἴδησιν. Τὸ μυθολόγημα δι' ἀστυχῶς ἐνεθετήθη καὶ ὑπὸ τοῦ SCHLUMBERGER καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν ἱστορικῶν. Δεύτεραι ὅμως σκέψεις σοφώτεραι, τείνουσι νὰ φέρωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν θέτουσιν αὐτὰ αἱ πηγαί. Ὁ OSTROGORSKY παρατηρεῖ περὶ τῆς θεωρίας τοῦ Ντρίνωφ, ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἔθεσεν πλέον αὐτὴν κατὰ μέρος. Ὁ Κερδηνὸς δὲν θὰ ὠφείλει περὶ ἀποστασίας, ἂν ὑπῆρχε καὶ ἴχνος Βουλγαρικοῦ κράτους.

Ὁ ἴδιος εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον, σελ 16, ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας ἀντιλήψεις τοῦ Κεραμοπούλου γράφει: «Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν (Βουλγορίαν τῆς Μακεδονίας) δὲν ἐπρόσεξεν ὁ Κεραμόπουλος ὅτι αἱ περὶ αὐτὴν εἰδήσεις εἶναι νεώτεραι τοῦ Βουλγαροκτόνου, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ μεταφέρωμεν ὀνόματα τοῦ ΙΑ', καὶ τῶν ἐφεξῆς αἰώνων ἀναχρονιστικῶς εἰς τὸν Δ', καὶ Ε' καὶ ΣΤ' αἰῶνα. Ὡς γνωστὸν τὸ δυτικὸν τμῆμα τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου μέχρι τοῦ Δουνάβεως, ἀπετέλει τὸ Ἰλλυρικόν, τὸ ὁποῖον ὡδεικνύουν αἱ ἐπιγραφαί, κατὰ μὲν τὰ νοτιώτερα τοῦ Σκάδρου μέρη, ἦτο ἑλληνόγλωσσον». Περαιτέρω εἰς τὴν σελίδα 19 γράφει. «Οὕτω (ὁ Βασίλειος) κατένειμε τὴν χώραν εἰς θέματα καὶ ἐγκατέστησε στρατηγούς, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τούτων Δοῦκα, ὅστις ἔκτοτε φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Δουκὸς τῆς Βουλγαρίας. Οὕτω μέγα μέρος τῆς Μακεδονίας μετὰ τῆς Πελαγονίας καὶ Δαρδανίας, φέρουσιν ἔκτοτε εἰς τὰς πηγὰς τὸ ὄνομα τῆς Βουλγαρίας, ὅπως παλαιότερον ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος, Μακεδονία ὀνομάζεται ἡ Θράκη. Περαιτέρω εἰς τὴν σελίδα 21 γράφει. «Οὕτω νομίζω ἔχουσι τὰ πράγματα ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Δαρδανίᾳ καὶ διὰ τοῦτο δὲν θεωρῶ πιθανὴν τὴν ὕστερον παλαιοτέρων Βουλγαριῶν εἰς τὰ βορειότερα τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου καὶ δὴ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Δαρδανίαν. Πιστεύω, συμφώνως πρὸς τὰς πηγάς, ὅτι οἱ Βυζαντινοὶ ἐκάλεσαν τὴν ὑπὸ τῶν Σλαύων κατοικηθεῖσαν χώραν Σκλαβινίας καὶ ὄχι Βουλγαρίαν, θεωρῶ ἀπίθανον νὰ ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ ποιμενικὰ καὶ ἀνοργάνωτα καὶ ἀπειθάρχητα σκλαβονικὰ φῦλα τῆς Μακεδονίας ὡς Βουλγάριοι ἐν Μακεδονίᾳ (ὡ στρατιῶται ἐχρησιμοποιήθησαν βραδύτερον ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Α.') πιστεύω δὲ ὅτι ταῦτα ἐβαπτίσθησαν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Βουλγάρου ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τοὺς εὐθὺς μετ' αὐτὸν ἕνεκα τῆς διατηρήσεως τοῦ ὀνόματος τῆς Βουλγαρίας ὡς Δουκάτου καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἕνεκα τοῦ ὁμογλώσσου αὐτῶν πρὸς τοὺς Βουλγάρους τοῦ Ἴστρου καὶ τοῦ Αἵμου».

Μήπως τὸ αὐτὸ δὲν γίνεται καὶ σήμερον, ἀποκαλοῦντες Βούλγαρον πάντα μὴ ὁμιλοῦντα τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ὁμιλοῦντα τὸ γνωστὸν Μακεδονοσλαυϊκὸν ἰδίωμα;

ΤΟ ΤΕΛΟΣ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΣΤΟΡΓΗΝ

Τοῦ κ. Ν. ΜΑΝΑΓΚΗ

Προέδρου Προστασίας Ἀνέργων

Μάρτυς καὶ σωτήρ, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τοῦ πνεύματος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς παγκοσμίου Εἰρήνης, συναισθάνεται σήμερον μετὰ δέους καὶ ἱστορικῆς εὐθύνης, τὴν τραγικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποιαν περιῆλθε σημαντικὸν τμῆμα τοῦ Ἔθνους.

Οἱ ἄποροι καὶ ἄνεργοι τῆς χώρας, τὸ πλέον ἀναξιοπαθοῦν τμῆμα τοῦ μαρτυρικοῦ λαοῦ μας, τῶν ὁποίων ὁ ἁγνὸς πατριωτισμὸς ἀντιλαλεῖ πρὸς τὰς ὑστερμέτρους θυσίας, ποιοῦνται βαθυτάτην ἔκκλησιν πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὰς εὐπορούσας τάξεις τοῦ Λαοῦ, ὅπως ἐν ὀνόματι τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ Πολιτισμοῦ, τύχωσι περισσοτέρας συμπαθείας καὶ στοργῆς. Οὐδόλως πρέπει νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας ὅτι εἰς τὸ περιθώριον τῆς νομιμότητος διαμορφοῦνται σήμερον μία ὁλόκληρος κοσμογονία, κοσμογονία, τὴν ὁποίαν διὰ λυγμῶν καὶ πόνων ἐπωφελεῖ ἡ ὁσημέραι ἀποκορυφουμένη κοινωνικὴ ἐξαθλίωσις.

Ἐπέστη νομίζομεν, ἡ στιγμὴ παρὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν κλονιζομένην πλίστιγγα τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας, πρέπει ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία, νὰ ῥίψωσιν ὅλον τὸ βάρος καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν, αἱ δὲ εὐπορώτεραι τάξεις νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ συνεισφέρωσιν ἀναλόγως πρὸς σωτηρίαν τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων. Διότι αἱ ἀπορώτεραι τάξεις τοῦ Λαοῦ, αἵ τινες ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ ἐθνικοῦ κορμοῦ, ἐστήριξαν πάντοτε τὸ ὑπόβαθρον τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας, ὑπῆρξαν ἀκοίμητοι φρουροὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους καὶ διὰ τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν στερήσεων, ἐπεβλήθησαν πράγματι εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Δὲν εἶναι ἀνεκτὸν σήμερον οἱ ἔχοντες ἄφθονα τὰ οἰκονομικὰ μέσα νὰ ἀδιαφοροῦν παντελῶς διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας ἐξασφαλίσει τὸ ψωμὶ τῆς οἰκογενείας των. Δὲν εἶναι Ἑλληνικὸν τὸ πνεῦμα τοῦτο. Εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους, εἶναι πνεῦμα ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς καταπτώσεως καὶ ἀποτελεῖ αὐτόχρημα πρόκλησιν κατὰ τῆς ἐννοίας τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι πνεῦμα ὑπότελείας εἰς τὸ πάθος τῆς φιλοχρηματίας καὶ τοῦ στείρου καὶ βαναύσου ἐγωϊσμοῦ.

Ἀντιθέτως ἡ σύμμετρος θυσία ὅλων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς τῆς οἰκονομικῆς συνυπάρξεως πτωχῶν καὶ πλουσίων, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ κατὰ τὰς κρισίμους αὐτὰς στιγμὰς τὸν βασικόν, τὸν θεμελιώδη πυρῆνα τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἐσχάτη ἀπαθλίωσις καὶ ἡ πεῖνα εἶναι ἔξω τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀξιῶν καὶ δὲν δύναται κανὲν μέσον βίας νὰ ὑποτάξῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ νόμου. Εἶναι πολὺ φυσικὸν ὁ διατρέχων τὸν κίνδυνον νὰ ἀποθάνῃ ἐκ πείνης νὰ ἐνεργῇ ἐκτὸς τοῦ χώρου τῆς λογικῆς καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ διὰ μέσων, ἠθικῶς ἀπαραδέκτων, νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ζωῇ.

Ἡ ἐπιβίωσις τῶν ἀπορωτέρων τάξεων τοῦ Λαοῦ εἶναι τὸ αἴτημα τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς στιγμῆς, εἶναι ὁ βαθύτερος πόθος καὶ ὁ ἐσώτερος παλμὸς τοῦ Ἔθνους. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν μετουσίωσιν τοῦ πόθου αὐτοῦ εἰς μίαν νέαν πραγματικότητα, διαμορφουμένην ἐξελικτικῶς καὶ εἰρηνικῶς, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τόνωσιν τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἰδιοτήτων τοῦ Ἕλληνος, θὰ γίνῃ πράγματι ὁ ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Λαοῦ.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ὅλοι μαζύ, ὡς εἷς ἄνθρωπος, μὲ μίαν πίστιν, τὴν πίστιν πρὸς τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς, καὶ μὲ μίαν θέλησιν, τὴν θέλησιν τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης, νὰ σώσωμεν τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο τμῆμα τοῦ Λαοῦ μας, τοὺς ἀπόρους καὶ ἀνέργους ἀδελφούς μας, ἀπὸ τὴν διαρκῶς ἐπιτεινομένην ἀγωνίαν τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Οὐδεὶς Ἕλλην, σεβόμενος τὸ ἱστορικὸν παρελθόν του καὶ πιστεύων εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν τῆς ἀκαταβλήτου Ἑλληνικῆς Φυλῆς δὲν πρέπει νὰ κωφεύσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, ἡ ὁποία συμβολίζει τὴν ἔντονον ἔφεσιν τοῦ Λαοῦ πρὸς ἐργασίαν καὶ τὴν εὐγενῆ προσήλωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀληθοῦς Ἀνθρωπισμοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ο ΝΕΚΡΟΚΛΕΦΤΗΣ

Ἄρχοντα κόρη ἀρρώστησε, ψυχὸ [μαχᾶ, πεθαίνει·
Στὸ μνῆμα τὴν κατέβασαν νυ- [φιάτικα ντυμένη.
Τὸ μνῆμα· μαρμαρόχτιστο κ' ἡ [πόρτα σιδερένια,
κ' ἕνα καντήλι κρέμεται, στερνὴ [τῆς μάννας ἔννοια.

Καὶ νά!—τὴν ὥρα ποὺ βαρὺς τῶν [δέντρων ὁ ἴσκιος πέφτει,
Τὴν πόρτα σποῦν τ' ἁμαρτωλὰ χέ- [ρια τοῦ νεκροκλέφτη
Κι' ἁπλώνονται ψηλαφητὰ στῆς [κόρης τὰ στολίδια·
Ξεζώνουν τὰ βραχιόλια της, σέρ- [νουν τὰ δαχτυλίδια,
Ζητοῦν τὸ φυλαχτάρι της γυμνώ- [νοντας τὰ στήθη...

Καὶ νά!—τὸ ἀπάρθενο κορμὶ ζωντανωμένο ἐστήθη
Κι' ἀκούστηκε ἀπ' τὰ χείλη της [φωνὴ δικαιοσύνης:
— Μ' ἐγύμνωσες, μὲ ντρόπιασες' [ταίρι μου ἐσὺ θὰ γίνης!...

Καὶ νά! τὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ ξε- [σπίθισε κ' ἐσβύστη
Κ' ἡ πόρτα, ἡ σιδερόπορτα, μαν- [ταλωμένη ἐκλείστη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΗΛΙΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Εἰδικὸς Παθολόγος

ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» 150
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» 150
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΟΠΛΙΤΩΝ Τ.Ε.Α.

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκπροσώπων τῶν Θρησκευτικῶν, Πολιτικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας, ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ ἐνταῦθα πεδίον βολῆς ἡ ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων (κλάσεως 1958) ὁπλιτῶν Τ.Ε.Α. τοῦ 3233 Τάγματος Ἐθν. Ἀμύνης. Εἰς τοὺς νέους ὁπλίτας ἀνεγνώσθη μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁρκωμοσίας ἐμπνευσμένη ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τάγματος.

Μετὰ ταῦτα οἱ νεοσύλλεκτοι ἐξετέλεσαν βολὴν τυφεκίου καὶ πολυβόλου μετὰ πραγματικῶν πυρῶν καθ' ἣν ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὰς ἐπιτυχίας, καίτοι κατετάγησαν εἰς τὸ Τ.Ε.Α. μόλις πρὸ 25ημέρου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. κ Νικόλ Γ. Μορένον, Μαρία Γεωργάκα, Δημ. Κόκκαλον, Ἄννα Κατσαούνη, Νικόλ. Γκιουλέκαν, Στυλ. Πετρίτσην, Νικόλ Χ Ζαμπούνην, Χρῖστον Κ. Σχοινὰν Ἀθαν Τσεβελῆν, Ζήσην Βερροιώτην, Ἀριστείδην Ἀσβεστᾶν Ἐνταῦθα.

κ. κ. Γεώρ. Νάνον, Νικ. Σπανόν, Ἐλευθ. Παπαδόπουλον, Παρθενώνα.

κ. κ. Χρ. Λειβαδιώτην, Ἰωάν. Μπαξεβάνον Γιωρ. Γιαρένην, Ἰωακ. Ζαφειρᾶκον, Ἀστ. Κολόβην, Ἀνδ Ζῆσον, Ἀλέξ. Δραγάνην, Νικ. Ἀποστολίδην, Μεταξοῦλα Κορρᾶ, Εὐστ. Πλότσικαν, Συκιᾶν.

κ. κ. Στέφ. Παπαδόπουλον, Θεόδ. Ξανθόπουλον, Ἀθ. Παπαχρῖστον, Π Δεληθανάσην, Τρ. Ἀναγνωστάραν, Νικ. Καζάνην Ἱερέαν, Νικήτη.

κ κ. Βασ. Κράνταν, Ἀθ Γεροβασιλείου, Θεόδ. Λειβαδιώτην Ν. Μορμαρᾶν.

κ. κ. Ἀφοί Κατσαούνη, Ἰωάν Χρυσοχοΐδην, Παπαδιονύσιον, Γεώργ Ζηνώζην Ἅγιον Νικόλαον.

κ. κ Νικ. Γιζγάκην, Μορφ. Ζησοπούλου, Ἰωαν. Μιχαλούδην, Μ. Βογιατζῆν, Δημ. Κωστίκαν, Μεταγγίτσι.

κ κ Χρ. Παπαδημητρίου, Χρισ Πάνον, Ἰωάννην Ὄρην, Κων. Γιοματάρην, Χρ. Δίμητσαν, Ἰωσήφ. Γεωργιάδην, Ἰωάν. Μπούγιαν, Γεώρ Χλιούμην, Ὁρμύλιαν.

κ. κ. Βασ. Βασιλικάρην Ἰωαν. Καραγκιοζᾶν, Νικ. Στεριαννόπουλος Γερακινήν.

κ Ἀδάμον Κυριάκον Ἀθήναι.

κ. κ. Βασίλ. Παπαβασιλείου, Πέτρον Τυροβούζην Βάβδον.

κ. Γεώρ. Παπάζογλου Στρατώνιον.

κ Ἰωάν. Γοῦταν Δουμπιά.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λακκώματος διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 16ην—17ην διενεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Κοινοτικοῦ Καστήματος μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς ἀντλιοστασίου.

Ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς 26 χιλ. δραχμ. Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος ἢ παρὰ τῇ Τ.Υ.Δ Κ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λακκώματι τῇ 12—8—55

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

Γιορτὲς καὶ Πανηγύρια

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ
ΝΑ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΨΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΛΗΑ ΕΘΙΜΑ

ΛΑΚΗ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗ

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀρχή, σχεδόν, τῆς... «ἐνανθρωπήσεώς» του ἔννοιωσε ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη τῆς ὁμαδικῆς χαρᾶς, τῆς κοινῆς διασκέδασης, τοῦ συνολικοῦ γλεντιοῦ. Γιατὶ ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἀνθρώπινη ζωὴ δίχως τὴν ὁμάδα, χωρὶς τὸ σύνολο, ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνία, ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ καὶ νὰ ὑπάρξει ἀληθινὴ κι' ὁλοκληρωμένη χαρὰ δίχως τὴν παρέα, δίχως τὴν συντροφιά, δίχως τὴν ὁμάδα.

Γι' αὐτὸ ἀπὸ τὰ πανάρχαια—πρωτόγονα ἀκόμα—χρόνια ὁ ἄνθρωπος καθώρισε μερικὲς μέρες, ποὺ ἔτυχε νἄχουν γι' αὐτὸν κάποια ξεχωριστὴ σημασία, γιὰ τὴ γενικὴ αὐτὴ χαρὰ καὶ ξεκουράση. Σὰν τέτοιες μέρες διάλεξε πρῶτα—πρῶτα ἐκεῖνες, πού, συνδεόμενες μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔτους, ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὴ ζωή του καὶ τὴν παραγωγὴ τῶν γεωργικῶν, ἰδίως, εἰδῶν καὶ ποὺ τοῦ εἶχαν κάμει ξεχωριστὴ ἐντύπωση γιατὶ ἐπαναλαμβάνονταν κανονικὰ κατὰ ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα, κι' εἶχαν κύρια καὶ πρωταρχικὴ σημασία γι' αὐτή του τὴν ὕπαρξη.

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον κι' ἀπ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν καθιερώθηκαν οἱ γιορτὲς τοῦ χειμώνα καὶ τῆς ἄνοιξης—τῆς σπορᾶς καὶ τοῦ θερισμοῦ

Μὲ τὴ γιορτὴ ἐξεδήλωνε ὁ ἄνθρωπος τὴ χαρά του γιὰ ἕνα εὐχάριστο κι' ὠφέλιμο γεγονὸς καὶ ἐξέφραζε τὶς εὐχαριστίες του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη του στὶς ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες ρύθμιζαν τὰ γεγονότα αὐτά.

Μὲ τὴν ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἄνοδο τοῦ πολιτισμοῦ, σὰν γιορτὲς γενικῆς λαϊκῆς χαρᾶς ἄρχισαν νὰ ὁρίζωνται διάφορα, ἱστορικῆς σημασίας, γιὰ κάθε λαό, γεγονότα.

Οἱ γιορτὲς αὐτὲς συνέδεαν ψυχικὰ ὅλον τὸ λαὸ ἑνὸς γένους, μιᾶς φυλῆς.

Ἐπειδή, ὅμως, ὁ σημαντικώτερος παράγοντος στὴ ζωὴ τῶν πρώτων πολιτισμῶν ἦταν ἡ Θρησκεία, οἱ θρησκευτικὲς γιορτὲς πῆραν τὴν πρωτεύουσα θέση στοὺς λαϊκοὺς πανηγυρισμούς.

Παρ' ὅλην, ὅμως, τὴν ἀναμφισβήτητη καὶ τεράστια ἐπίδραση τῆς θρησκείας καὶ ἰδιαίτερα τῆς Χριστιανικῆς, στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, οἱ μεγάλες γιορτὲς δὲν ἔπαυσαν καὶ μέχρι σήμερα ἀκόμα, νὰ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀρχική τους προέλευση Μετασχηματισμένα λείψανα τῶν πανάρχαιων ἑορτῶν εἶναι οἱ περισσότερες καὶ μεγαλύτερες γιορτές μας. Ἔτσι Χριστούγεννα καὶ Πάσχα εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένες μὲ τὸν χειμώνα καὶ τὴν ἄνοιξη ἀκόμα καὶ πολλὰ λαϊκὰ ἔθιμα, σχετικὰ μὲ τὶς γιορτές, ἔχουν ἄμεση προέλευση ἀπὸ τὰ παμπάλαια χρόνια. Αὐτὸ δείχνει πόσο βαθειὲς ρίζες ἔχουν στὸν τόπο καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ.

Οἱ γιορτὲς ἔχουν ἄμεση καὶ σπουδαία σημασία στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ μεγάλες γιορτὲς τῆς Χριστιανωσύνης, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὑπέροχο συμβολισμό τους, ἀποτελοῦν ἕναν γερὸ συνεκτικὸ κρῖκο ἀνάμεσα στοὺς Χριστιανικοὺς λαούς. Επίσης οἱ ἐθνικὲς κι' οἱ ἱστορικὲς γιορτὲς κάθε λαοῦ, ὑπενθυμίζουσαι τὶς ὑπέροχες καὶ θαμαστὲς θυσίες καὶ μεγαλουργίες τῶν προγόνων, γίνονται ἕνα φωτεινὸ παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ τὶς νεώτερες γενεές. Μὰ κι' ὅλες οἱ γιορτὲς τῶν Ἁγίων καὶ Μαρτύρων εἶναι μνημεῖα ὑπέρλαμπρα αὐτοθυσίας, πίστεως καὶ εὐποιΐας, διδάγματα δηλαδὴ ἄριστα γιὰ τοὺς νέους.

Ἐξ ἄλλου οἱ γιορτές, πέρα ἀπ' τὴ διδαχὴ τῶν νέων καὶ τὴν ὑποχρέωση ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ θυμᾶται, νὰ τιμᾶ καὶ νὰ εὐλαβῆται ὅλους ἐκείνους ποὺ μὲ τὴ ζωή τους καὶ τὴ δράση τους στάθηκαν οἱ ποδηγέτες του καὶ ἔγιναν οἱ δημιουργοὶ τῆς θρησκείας του, τῆς ἱστορίας του, τοῦ ἔθνους του καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του, εἶναι ἀπαραίτητες καὶ σὰν ἀνάπαυλα καὶ ξεκούρασμα στὴν καθημερινὴ σκληρὴ βιοπάλη, ξέσπασμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν καθημερινὸ μόχθο

Στὶς γιορτὲς καὶ τὰ πανηγύρια ὁ ἄνθρωπος γνωρίζεται καὶ συνδέεται καλύτερα μὲ τοὺς ὁμοίους του, χαίρεται μαζὶ μὲ τοὺς συνανθρώπους του, ἀφήνει νὰ ξεχειλίσει ἀπὸ μέσα του ὅλος ὁ ψυχικός του πλοῦτος—ἡ ἀγάπη, ἡ καλωσύνη, ἡ φαιδρότητα,—ξεσπάει γιὰ λίγο ἀπὸ τὶς σκοτοῦρες καὶ τὶς ἔγνοιες τῆς ζωῆς καὶ συνδέει καλύτερα καὶ ἀρραγέστερα τὸ σήμερα μὲ τὸ χθές. Ἀντλεῖ δυνάμεις ἀπὸ τὸ παρελθὸν γιὰ νὰ πλάσει ἕνα καλύτερο κι' ἀνθρωπινώτερο μέλλον.

Γι' αὐτό, πιστεύω, πὼς τὸ ξαναζωντάνεμα τῶν παλιῶν πανηγυριῶν, μὲ τὰ ὡραῖα, ἁγνὰ Ἑλληνικὰ ἔθιμά τους εἶναι ἀπαραίτητα. Εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη θάλεγα.

Κι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ σκοπὸ ἔχουν τὰ διάφορα Φέστιβαλ, ποὺ κάθε τόσο γίνονται σὲ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ τελευταῖα—ὅπως πάντα τελευταῖα—γίνονται καὶ στὴν Ἑλλάδα (στὴν Ἐπίδαυρο προχθές, στὴν Ἀθῆνα μεθαύριο).

Τὸ παλιὸ λαμπρὸ πανηγύρι τῆς Παναγίας (15 Αὐγούστου) μὲ τὸ ὁλονύχτιο γλέντι του τῆς παραμονῆς, μὲ τὶς ἄπειρες οἰκογενειακὲς καὶ φιλικὲς παρέες σκορπισμένες κάτω ἀπ' τὰ βαθύσκια θεόρατα πλατάνια, μὲ τοὺς τρίδιπλους καὶ τετράδιπλους ὡραίους ἑλληνικοὺς χορούς, μὲ τὰ ἀμέτρητα καζάνια τῶν νοστιμώτατων φαγητῶν καὶ τὸ γενικὸ λαϊκὸ γλέντι, δὲν πρέπει νὰ τ' ἀφήσουμε νὰ χαθεῖ καὶ νὰ σβήσει. Ἀντίθετα πρέπει νὰ καταβάλουμε κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ νὰ τὸ κρατήσουμε, νὰ τὸ ξανανιώσουμε, νὰ τὸ ξαναζωντανέψουμε

Κι' ἄλλα τέτοια παλιὰ καὶ ὡραιότατα πανηγύρια εἶχε κάμποσα ὁ παλιὸς κι' εὐτυχισμένος Πολύγυρος. Κι' ἦταν ὅλα αὐτὰ χαρὰ θεοῦ. Θαυμάσια καὶ μοναδικὴ ψυχαγωγία τοῦ λαοῦ. Μὰ ὅλα τἄφαγε ἡ σνομπουρία μας καὶ ὁ ψευτοπολιτισμός μας.

Θαρρῶ πὼς εἶναι ὥρα πιὰ νὰ συνέλθουμε, νὰ ξυπνήσουμε κι' ἡμεῖς καὶ νὰ πετάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὴν ἀνόητη ἰδέα πὼς ἡ προσκόλλησή μας στὰ παλιὰ μᾶς μειώνει, μᾶς προσβάλλει, μᾶς δείχνει καθυστερημένους, ντεμοντέ, ἀπολίτιστους. Πρέπει νὰ καταλάβουμε πὼς ἐκεῖνο ἴσια—ἴσια ποὺ μᾶς δείχνει ἀπολίτιστους καὶ γελοίους εἶναι ἡ λυχανιασμένη προσπάθειά μας νὰ φανοῦμε ὑπερπολιτισμένοι, ἐνῶ στὴν ἀλήθεια δὲν εἴμαστε παρὰ πασαλειμμένοι καρναβαλίστικα μὲ φτηνὸ ἐπίχρυσμα πολιτισμοῦ.

Δὲν εἶναι νεκρά, ἄχρηστα καὶ ξεπερασμένα τὰ ὡραῖα παλιὰ «ἀντέτια» μας, κι' οὔτε μᾶς προσβάλλει ἡ τήρησή τους καὶ τὸ ξανάνιωμά τους. Ἀντίθετα μᾶς τιμοῦν καὶ δείχνουν ἀδιάψευστα τὴ συνεχῆ κι' ἀδιάρρηκτη σύνδεσή μας μὲ τὸν τόπο μας, μὲ τοὺς προγόνους μας, μὲ τὴ Φιλὴ μας καὶ τὸ Ἔθνος μας.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΓΕΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ἐγνατίας 31α Τηλ. 53—42

Παληὲς Ἱστορίες

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΟ ΒΑΒΔΟ

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸν περασμένο Αὔγουστο, τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας, βρέθηκα στὸ Βάβδο. Πῆγα στὴν Ἐκκλησία τὸ πρωΐ στὴ πανηγυρικὴ λειτουργία. Κόσμος πολύς, ὅλο σχεδὸν τὸ χωριὸ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παραθεριστάς.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσι, κατεβήκαμε στὴ πλατεία τοῦ χωριοῦ, ποὺ εἶναι τὰ καφενεῖα, στὸν περίφημο γέρικο καὶ μεγαλοπρεπῆ πλάτανο, ποὺ στὸν πλατὺ ἴσκιο του ἦταν ἁραδιασμένα τραπέζια καὶ καρέκλες.

Καθήσαμε σ' ἕνα τραπέζι μὲ παρέα ἀπὸ παληοὺς φίλους, ποὺ ὅλοι μας, τὸ γάλα τῆς μάννας μας, βυζάξαμε τὸν περασμένο αἰῶνα

Νοσταλγοὶ τῶν παληῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ρουφώντας τὸν βαρὺ γλυκόν, λὲς καὶ περιμέναμε κάτι ποὺ χάθηκε ἀπὸ χρόνια τώρα.

Ἀπ' τὴ νοσταλγικὴ αὐτὴ σκέψι μας, μᾶς ἀφύπνισε ἕνας βαρὺς ἦχος μιᾶς πλάκας γραμμοφώνου ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ καφενείου

Δυό, τρία ζευγάρια νεαρῶν σηκώθηκαν καὶ χόρευαν πηδώντας σὰν ἀγριοκάτσικα, πάνω στὴ πίστα, στὴ μέση τῆς πλατείας.

Ὁ γεροντώτερος τῆς παρέας ὁ Μπάρμπα Δημήτρης ἀναστενάζοντας βαθειά, κούνησε περίλυπα τὸ κεφάλι του καὶ μᾶς εἶπε.

«Νὰ πᾶς κατάντισι τὸ χωριό μας· τῆς Παναγίας εἶναι σήμερα στὸ Βάβδο ἢ Ἀράπκο Ρυμαζάνι, ὁ Θεὸς νὰ μὲ σχωρέσ»

Αὐτὸ ἔδωκε ἀφορμὴ νὰ γενικευθῆ ἡ συζήτησι στὴ παρέα μας γιὰ τὰ ἔθιμα τοῦ παληοῦ καιροῦ

Καὶ θυμηθήκαμε ὅλοι, γιατὶ καὶ ὁ γράφων, ὡς καταγόμενος ἀπὸ τὸ γειτονικὸ χωριό, κατὰ τὴν πρώτη νεότητα, πολλὲς φορὲς βρέθηκε στὶς μεγάλες αὐτὲς γιορτὲς στὸ Βάβδο καὶ διατηρεῖ ζωηρὲς ἀναμνήσεις, τὰ παροπαράδοτα ἔθιμα κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ τῆς μεγάλης γιορτῆς.

Μὲ τὴν ἀπόλυσι τῆς Ἐκκλησίας, ὁ κόσμος ὅλος κατέβαινε στὴ πλατεία τοῦ πλατάνου καὶ οἱ νέοι καὶ νέες πιανόνταν στὸ χορὸ μὲ τραγούδια καὶ πρῶτα τὸ εἰδικὸ τραγούδι τῆς γιορτῆς:

«Ἀη' μερα τῆς Παναγιᾶς Γιάν-
[νης κουρμπάνι ἔκανε,
κι' ἡ Στεργιανὴ δὲν τ' οὔξερε κι
[βάζει κι στουλίζιτι,
διπλὸ ἀσῆμι ζώνεται, διπλὸ τὸ
[ρίχν' ἀπάνω της,
κὶ στὸ χορὸ κατέβαινε καὶ τὸ
[τραγοῦδι ἄρχισε.
Ἀργιὰ κουρίτσια στοῦ χορό, ἀρ-
[γιὰ κὶ στὰ τραγούδια,
ν' ἄρθη Γκιουζέλου Στεργιανὴ
[νὰ τραγουδήση κὶ νὰ πῆ
Κι' ὁ Γιαννακὸς τὴν ἔλεγε, ἀργιὰ
[περπάτα Στεργιανή,
μπρὲ δὲν μπουρῶ, μπρὲ Γιαννάκι
[ἀπ' τὸ ἀσήμι τὸ πουλὶ
κι' ἀπ' τὸ βαρὺ τοῦ μάλαμα».

Κοπέλλες στολισμένες μὲ τὰ γιορτερά τους, τὰ ὑφαντὰ φουστάνια καὶ τὶς μεταξωτὲς ποδιές, καλοχτενισμένες μὲ τὶς χοντρὲς πλεξοῦδες, τὶς κοσιὲς ποὺ λέγαν, ποὺ πέφταν πίσω καὶ γραφικώτατα σκέπαζαν τὶς πλάτες καὶ νέοι μὲ τὰ ἀδύμητα μπενεβρέκια καὶ τὰ μεταξωτὰ ζωνάρια, τοὺς ἀλατζιάδες τοὺς μεταξωτοὺς καὶ τ' ἄσπρα πουκάμισα ποὺ κούμπωναν στὸ λαιμὸ μ' ἕνα παρδαλὸ κουμπί, χόρευαν συνέχεια τραγουδώντας καὶ τ' ἄλλο τραγούδι τ' ὀνομαστὸ «Σὶ κλιαι».

«Δὲν εἶν' κλησιὰ ἐδῶ κοντά, νὰ
[πᾶ νὰ προσκυνήσω,
νὰ πάγω μὲ τὰ κάτεργα, ν' ἀρθῶ
[μὲ τὰ γαλονια,
νὰ παρω καὶ τὴν π' γαπῶ, σιμὰ
[μου νὰ τὴν ἔχω.
Καραβοκύρη μ' ἀδερφὲ μ' φίλιμ'
[κι' ἀγαπημένε μ'
αὐτὸν τοὺν νειὸ πῶχετ' αὐτοῦ, κι'
[αὐτὸ τὸ παλλικάρι,
κοπὶ νὰ μὴν τὸ δώσητε, οὐδὲ
[καὶ παλαμάρι.
Στὴν Πόλι εἶν' οἱ ἔμμορφες στὴ
[Λάρσα οἱ μαυρομμάτες
καὶ στὰ ρημα τὰ Γιάννενα εἶν'
[οἱ λιγνοκορμοῦσες».

Ὀνομαστὲς καλλίφωνες κοπέλλες ποὺ τραγουδοῦσαν στὸ χορό, ἔμειναν ἀξέχαστες στὴ μνήμη τῆς παληᾶς γενιᾶς.

Ἡ πιὸ περίφημες, στὴν ὀμορφιά, στὴ φωνὴ καὶ τὸ χορό, ἦταν ἡ Θαλάσσω, καὶ ἡ Γερακίνα ποὺ αὐτὴν δὲν τὴν ἄλλαζε ὁ Βασιλικὸς ὁ Στυλᾶς, οὔτε μὲ ἐννηὰ θαλάσσες.

«Μ' ἐννηὰ Θαλάσσες δὲν σ' ἀλλάζω Γερακίνα μου. Ἄχ! Γερακίνα μου» τραγουδοῦσε ὅταν προτοῦ τὴν πάρει, ἦταν βαρεμένος, μὲ τὴν Γερακίνα.

Νεώτερες, στὴν ἐποχή μας, δηλαδὴ ποὺ τὶς προφθάσαμε κ' ἐμεῖς ἦταν: Ἡ Τρανταφλιά, ἡ Ἀσμήνα, ἡ Κατερίνη, ἡ Μαρία, ἡ Τασοῦδα, ἡ Τρυγωνοῦδα καὶ ἄλλες ποὺ σήμερα εἶναι γιαγιές. Δίκαια, λοιπόν, οἱ Βαβδινὲς πῆραν τὴ φήμη τῆς Τρυγώνας, γιατὶ ἦταν πραγματικὰ Τρυγῶνες.

Ἀλλὰ κι' ἀπ' τοὺς γέους τότε, πολλοὶ ἦταν οἱ γλεντζέδες, χορευταὶ καὶ τραγουδισταί.

Αὐτοί, κυρίως, χόρευαν μὲ τὰ κλαρίνα καὶ βιολιά, ὅταν τ' ἀπογεύματα τὶς γιορτές, σερωνόνταν ὁ μεγάλος χορὸς στὸ Πλάτανο.

Ὁ Νικόλας μὲ τὸ περίφημο κλαρίνο του, ὁ βιολιτζῆς ὁ Γιολντάσης καὶ ὁ γλεντζὲς ὁ Νάϊτος μὲ τὸ ντέφι του, ποὺ πολλὲς φορὲς τὸ εἶχε τρυπήσει ἀπὸ τὸ σέρτικο παίξιμό του, ἐνθουσίαζαν, ὄχι μόνον τοὺς νέους καὶ τὶς νέες, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς καὶ τοὺς ἡλικιωμένους ποὺ παρασύρονταν καὶ λάμβαναν μέρος στὸ χορὸ κ' ἔτσι παρουσίαζε ἕνα γροφικὸ σύνολο διασκεδαστικό, ποὺ κρατοῦσε, πολλὲς φορές, μέχρι τὰ μεσάνυχτα.

Ὁ Ζαχαρίας ὁ φίλος μου καὶ ὁ ἄλλος ὁ Νικόλας, ἀχώριστοι τότε φίλοι καὶ γλεντζέδες, ποὺ σήμερα τοὺς μετέβαλε ὁ Πανδαμάτωρ, τὸν πρῶτον σὲ στραβοτλύγαδο καὶ τὸν δεύτερο σὲ ξεφούσκωτο νταοῦλι, μὲ τὴ πλαδαρὴ κοιλιά του, ἦταν τότε ἀπ' τοὺς λίγους χορευτάδες

Ἀλλὰ ὅλους τοὺς περνοῦσε, τελευταῖος καὶ νεώτερος, ὁ Νῖκος ὁ Τσιρωνᾶς, ποὺ μὲ τὸ λυγερὸ κορμί του, λὲς καὶ πετοῦσε μὲ κάτι ὤμορφα τσαλίμνια καὶ πρωτότυπες δικές του φυγοῦρες καὶ γι' αὐτὸ τὸν βγάλαν τὸ παρατσοῦκλι «ὁ Νῖκος ὁ Χαρτένιος»

Καὶ θυμηθήκαμε καὶ τοὺς Τσορμπατζῆδες τοῦ χωριοῦ, ποὺ ἦταν πραγματικὰ ἀφεντάδες, μὲ τὶς βαρυὲς γοῦνες τὸν χειμῶνα, ποὺ διακριτικὰ εἶχαν τὴ πρωτοκαθεδρία σ' ὅλες τὶς δημόσιες ἐμφανίσεις καὶ τὸ καλοκαῖρι στοὺς χοροὺς καθόνταν πάνω στὸ πεζοῦλι σὲ χαμηλὰ σκαμνιὰ καὶ καμάρωναν τὸ χορὸ στὸ Πλάτανο, ρουφώντας ἡδονικὰ τὰ τσιμπούκια τους.

«Γκράν, Γκρούν, Φσσσ.... μπάμ, μπούμ» μιὰ Σάμπα—Καράμπα, μᾶς ἐπανέφερε ὅλους στὴ πραγματικότητα.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέας Καλλικρατείας διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην τρέχ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην—12ην πρωϊνὴν διενεργηθήσεται ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς ἀντλιοστασίου.

Ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς 26 χιλ. δραχμ. Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος ἢ παρὰ τῇ Τ.Υ.Δ Κ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ν. Καλλικρατείᾳ τῇ 13—8—55

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Χ. ΦΕΡΜΕΛΕΖΗΣ

ΑΘΑΝ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Μαιευτὴρ — Χειροῦργος — Γυναικολόγος
Ἐγνατίας 148 — Θεσσαλονίκη
ΤΗΛ. 49 87 — 70 128

Β. ΑΜΠΡΑΧΑΜΙΑΝ
"ΕΙΔΗ ΣΠΟΡ"
ΣΤΟΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 43 ΤΗΛΕΦ. 81—192
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων
ΕΜΒΛΗΜΑ Ἀρίστη Ποιότης
ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ — ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΠΟΤΕ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Ἐκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀνεκοινώθη, ὅτι τὴν 5ην Σεπτεμβρίου ἀρχίζουν αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν εἰς τὰ γυμνάσια. Τὰ μαθήματα θὰ ἀρχίσουν τὴν 25ην Σεπτεμβρίου. Ἐξ ἄλλου, μεταξὺ 5ης καὶ 25ης Σεπτεμβρίου θὰ διεξαχθοῦν αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις καὶ ἐξετάσεις τῶν μετεξεταστέων, τὰς ὁποίας ὁρίζει ὁ γυμνασιάρχης.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθη, ὅτι ἀπὸ 10—20 Σεπτεμβρίου θὰ γίνωνται ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τὰ δὲ μαθήματα θὰ ἀρχίσουν τὴν 21ην Σεπτεμβρίου.

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 13 — Τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ κράτους εἰδοποιεῖ ὅτι, ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀνταλλάξιμα κτήματα, τὰ ὀφειλόμενα μισθώματα κεφαλοποιοῦνται κατὰ τὴν μετοβίβασιν τοῦ ἀκινήτου διὰ συμβολαίου καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θεωροῦνται μὴ ὀφειλόμενα, διότι ὁ κάτοχος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀγορᾶς, Τὰ κεφαλοποιούμενα μισθώματα εἰσπράττονται μετὰ τοῦ τιμήματος καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου. Ἐξαιροῦνται τῆς παρούσης διατάξεως ἀγροτικὰ κτήματα, ἰδίως ἀγροὶ σπειρόμενοι.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

καὶ τῆς φύσεως.

Στρέφοντες τὸ βλέμμα διὰ νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὰ συμβάντα τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν σημασίαν τοῦ τελευταίου πολέμου εἰς τὸν ροῦν ὄχι τῶν ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν αἰώνων. Διότι αἱ αἱμοσταγεῖς σελίδες τοῦ πολέμου δὲν διδάσκουν μόνον τὸ μεγαλεῖον τῶν γεγονότων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ μέγεθος τῶν προβλημάτων, τὸ ὁποῖα ἡ ἔνοπλος ἀνθρωπότης ἐπεζήτει νὰ λύσῃ εἰς τὰ πολλὰ καὶ ἀπέραντα πεδία τῶν μαχῶν.

Μετὰ μακρὰν καὶ οἰκουμενικὴν συγκλονιστικὴν πάλην πέντε περίπου ἐτῶν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἐγνώρισεν ἡ ὑφήλιος, ὁ ἀγὼν ἐτερματίσθη διὰ τῆς ἐκμηδενίσεως τοῦ διψῶντος κοσμοκρατορικοὺς πόθους. Δὲν ἠδύναντο νὰ κατανοήσουν ὅτι ὦ, συγκροτεῖται σήμερον ἡ οἰκουμένη, μὲ λαοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυρούς, μὲ εὐρώστους καὶ ποικίλας ἑστίας πολιτισμοῦ καὶ δυνάμεως, δὲν ὑπάρχει πλέον στάδιον δόξης καὶ ἐπιτυχίας διὰ Ναπολέοντας, Καίσαρας ἢ Ταμερλάνους. Ἡ βασιλεία τῶν κατακτήσεων ἔληξε πλέον. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν λογχῶν ἀπεδείχθησαν ἀνωφελῆ. Δημοκρατικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ λαοί, προσηλωμένοι ἀπὸ δεκαετηρίδων εἰς τὰ εἰρηνικώτερα τῶν ἔργων, ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλουν εἰς θρύμματα τὰς λόγχας, τὰ πυροβόλα, τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὴν σιδηρόφρακτον πολεμικὴν καὶ πολιτικὴν ὀργάνωσιν. Ἡ νέα μορφὴ τὴν ὁποίαν προσέλαβεν ἡ Εὐρώπη, ἀνέτρεψαν τὸ προπολεμικὸν καθεστὼς μέχρι τοῦ βυθοῦ του καὶ ἐδημιούργησαν καταστασιν ἐνέχουσαν τὰ σπέρματα κινδύνων διὰ τὴν εἰρήνην. Ἡ οἰκουμένη δὲν δύναται βέβαια νὰ μεταβληθῇ εἰς ποίμνιον ἀγαθῶν ἀρνίων ἀπὸ κοινωνίαν λύκων ποὺ εἶναι τώρα. Τοιαῦτα θαύματα δὲν πρέπει ν' ἀναμένωμεν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν τέλει τὸ Δίκαιον, ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Δικαιοσύνη θὰ κατισχύσουν, διότι μόνον δι' αὐτῶν θὰ κατορθώσῃ ἡ ἀνθρωπότης νὰ φθάσῃ τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμόν.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΝΤΑΓΗΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΥ ΘΑ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΟΜΜΑΤΟΥΑΛΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας κατηρτίσθη σχέδιον νόμου «περὶ καταστημάτων ὀπτικῶν εἰδῶν», διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται διάφορα θέματα ἀφορῶντα τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν τεχνιτῶν ὀπτικῶν εἰδῶν.

Οὕτω κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον ὁρίζει, ὅτι ἡ πώλησις ὀμματοϋαλίων εἰς πάσχοντας θὰ γίνεται μόνον κατόπιν συνταγῆς ὀφθαλμιάτρου, θὰ ἀπαγορευθῇ δὲ ἀπολύτως ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10 χιλ. δραχ. καὶ ἐν ὑποτροπῇ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους, πᾶσα ὀφθαλμολογικὴ ἐξέτασις, ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις μηχανημάτων ἐξετάσεως τῶν ὀφθαλμῶν. Τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον προβλέπει ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν σχολῆς ὀπτικῶν, διὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν μελλόντων νὰ ἀκολουθήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀπτικοῦ.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξέδραμον εἰς τὴν πόλιν μας 80 μέλη τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Θεσ)νίκης, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῶν κ. Βύρωνος Ναθαναήλ, τοῦ Γεν. Γραμματέως Ἀνδρέου Νικολαΐδου καὶ τοῦ Συμβούλου κ. Μπακόβου.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰς διαφόρους ἐξοχικὰς τοποθεσίας τῆς πόλεώς μας. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἐνταῦθα ἀρχάς, ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὰ Γραφεῖα μας ἐκθέσας τὸν σκοπὸν τῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς ἐνταῦθα ἐκδρομῆς των, ὅστις συνίσταται εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 12— Ἡ ὑπηρεσία γεωργικῶν ἐφαρμογῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ὀργανώνει καὶ ἐφέτος εἰς τὸ ἀγρόκτημα τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐνεάμηνον ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ ἀμερικανικὸν ἵδρυμα ἀνατολῆς καὶ τὴν γεωπονικὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν θὰ γίνουν δεκταὶ ἀπόφοιτοι τῶν γυμνασίων ποὺ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ προέρχονται κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὰς περιφερείας Θεσπρωτίας, Ἰωαννίνων, Ἄρτης, Πρεβέζης, Ἰονίων νήσων, Αἰτωλοακαρνανίας, Εὐρυτανίας, Φλωρίνης, Πέλλης, Κιλκίς, Χαλκιδικῆς, Κρήτης, Δωδεκανήσου καὶ ἄλλας περιφερείας, ὅπου ἤθελεν ἐκδηλωθῇ ἀνάλογον ἐνδιαφέρον. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνῃ ἀπὸ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν εἰς ὡρισμένα ἐπορχιακὰ κέντρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνακοινωθοῦν συντόμως, θὰ προτιμηθοῦν δὲ κατὰ τὴν ἐπιλογὴν αὐτήν, αἱ ὑποψήφιοι ποὺ συγκεντρώνουν τὰ ἀκόλουθα προσόντα: Προέλευσιν ἀπὸ ἀγροτικὴν οἰκογένειαν, προϋπηρεσίαν κοινοτικῆς διδασκαλίσσης ἢ γραφείου, γνώσεις ραπτικῆς, κοπτικῆς καὶ πλεκτικῆς, καὶ καλὴν βαθμολογίαν καὶ διαγωγὴν κατὰ τὴν φοίτησίν των εἰς τὸ γυμνάσιον.

Αἱ προτιθέμεναι νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, δύνανται νὰ καταθέσουν τὰς αἰτήσεις των εἰς τὰς διευθύνσεις Γεωργίας τῶν περιφερειῶν των, ἀπὸ ὅπου καὶ θὰ λάβουν περισσοτέρας πληροφορίας.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν τελέσαντα τοὺς γάμους του κ. Νικ. Μαυρουδάραν, ὑπάλληλον Μεταλλείων Κασσάνδας, μετὰ τῆς ὁδ)δος Ὡραιοζήλης Ἠλ. Γαλάτου, τὴν 31ην παρ. μηνὸς ἐν Θεσσαλονίκῃ, εὔχομαι κάθε εὐτυχίαν.

ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΟΙ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΠΛΕΙΟΝΑΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. — Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἡ λήγουσα σήμερον προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων ἐκ μέρους τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς ἐκλογικοὺς καταλόγους, παρατείνεται μέχρι τῆς 27ης Αὐγούστου. Νέα παράτασις τῆς προθεσμίας δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ οἱ δὲ ὑπόχρεοι πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως πρέπει νὰ σπεύσουν, διὰ νὰ ἀποφύγουν βαρείας συνεπείας τοῦ νόμου.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς πόλεώς μας ἐξέδραμεν εἰς Ἅγιον Νικόλαον συνοδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Χρ. Ζαμπούνη. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἁγίου Νικολάου κ. Βασιλ. Τσεκούρας καὶ οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχὴν καὶ εὐγενεστάτην φιλοξενίαν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τοὺς νέους τῆς Φιλαρμονικῆς. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη πρὸς τιμήν των πλουσιώτατον γεῦμα εἰς τὴν ὡραίαν αἴθουσαν τοῦ θαυμασίου νεοτεύκτου Κοινοτικοῦ Κατοστήματος αἱ καθ' ὅλην δὲ τὴν παραμονὴν τῶν ἐκδρομέων εἰς τὴν ὡραιοτάτην κοινότητα φιλόξενοι ἐκδηλώσας προξένησαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν.

Ἐθαυμάσθη ὡσαύτως ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης τῆς πλατείας καὶ τῶν ὁδῶν τῆς κοινότητος.

Ἡ Φιλαρμονικὴ ἐπαιάνισεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι συγκεντρωθέντες ἐχόρευσαν καὶ διεσκέδασαν μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς, ὅτε οἱ ἐκδρομεῖς ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πόλιν μας ἀποκομίσαντες ἄριστας ἐντυπώσεις.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας φίλον Δ. Κορτζελίδην μηνιστευθέντα μετὰ τῆς χαριτομένης ὁδ)δος Νίκης Καραγεωργοπούλου εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ι. ΚΕΦΑΛΑΣ, Θ ΓΚΑΤΖΩΝΗΣ
Ἱερισσός

— Εἰς τοὺς μνηστευθέντας ὁδ)δα Κατίνα Δαμαλᾶ καὶ Μάνθον Σουργιάν, θερμὰ συγχαρητήρια.

ΓΙΩΡΓΟΣ—ΦΑΝΟΥΛΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Παραγωγικοῦ καὶ Προμηθευτικοῦ Συνεταιριομοῦ Ἰδιοκτητῶν Ἁλωνιστικῶν Μηχανημάτων Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Κοινοποιοῦνται τὰ Μέλη τοῦ Παραγωγικοῦ καὶ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἰδιοκτητῶν Ἁλωνιστικῶν Μηχανημάτων Νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1955 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς Νέα Μουδανιὰ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καφενείου τοῦ κ. Εὐστρατίου Δεσπότη πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων.

1ον Καθορισμὸς ὁριστικῆς κατανομῆς ἁλωνισμοῦ εἰς τὰ ἁλωνιστικὰ συγκροτήματα τοῦ Συν)σμοῦ

2ον Ἔγκρισις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 Καταστατικοῦ καθοριζομένου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Συν)σμοῦ ἐπὶ τῆς ἁλωνισθείσης ποσότητος.

3ον Λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἁλωνισμοῦ καὶ ἐπιβολὴ κυρώσεων εἰς τοὺς προξενήσαντας ζημίας εἰς τὸν Συν)σμὸν ἢ καὶ εἰς ἄλλα συγκροτήματα.

4ον Ἐξουσιοδότησις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐπιβληθησομένων κυρώσεων

5ον Λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς ἐλέγχου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πραγματικῆς ἁλωνισθείσης ποσότητος ὑπὸ τῶν ἁλων)κῶν συγκροτημάτων.

6ον Διάφορα.

Ἐν Νέοις Μουδανίοις τῇ 8)8)1955

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Σομβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΙΑΙΟΥ ΦΟΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνεκροτήθη ἡ προαναγγελθεῖσα σύσκεψις τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ὅλης τῆς χώρας, προκειμένου νὰ παρασχεθοῦν εἰς αὐτοὺς ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου περὶ ἐνιαίου φόρου Πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς ὡμίλησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Εὐταξίας καὶ ὁ ὑφυπουργὸς κ. Δερτιλῆς, ζητήσαντες ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἐπιδείξουν ὅλον τὸ δυνατὸν ἐδιαφέρον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον, ἐτόνισαν, ἀποτελεῖ πρόοδον διὰ τὴν χώραν. Ἐπίσης ἐζήτησαν ὅπως μεταδώσουν εἰς τὰ φοροτεχνικὰ ὄργανα ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν των, ὥστε ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνιαίου φόρου νὰ εἶνε πλήρης. Οἱ ἐφοριακοὶ ὑπάλληλοι, ἐτόνισαν τέλος οἱ κ. κ. ὑπουργοί, ὀφείλουν νὰ παρέχουν πᾶσαν διευκόλυνσιν πρὸς τοὺς φορολογουμένους διαφωτίζοντας αὐτοὺς μὲ ὑπομονὴν καὶ κατανόησιν διὰ τὰς ὑποχρεώσεις των, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπρόσκοπτος καὶ ἐπιτυχὴς ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου.

Εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν κ.κ. ὑπουργῶν ἀπήντησαν πολλοὶ ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐκφράσαντες τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος καὶ τονίσαντες ὅτι ὁ ἐνιαῖος φόρος καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου θὰ αὐξήσῃ διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ τῆς οἰκονομικὰς ἐφορίας θὰ θὰ ἀνακουφίσῃ μελλοντικῶς καθ' ὅσον θὰ πείσουν νὰ ἀσχολοῦνται μὲ μεγάλον ἀριθμὸν μικρῶν φορολογουμένων.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ θὰ ἀναχωρήσουν ἀμέσως διὰ τὰς ἐπαρχίας διὰ νὰ παράσχουν ὁδηγίας εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐφοριῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐτονίσθη ὅτι θὰ ληθφοῦν ὅλα τὰ μέτρα ὥστε νὰ διευκολυνθοῦν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των. Οὕτω εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων περὶ τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν ἑκάστου φορολογουμένου.

Πάντως, ἐὰν τελικῶς ἀποφασισθῇ νὰ γίνεται θεώρησις τῶν δηλώσεων τούτων ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς θὰ δοθῇ πρὸς τοῦτο ἡ δέουσα προθεσμία ὥστε νὰ μὴ ταλαιπωρηθοῦν οἱ φορολογούμενοι.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΠ)ΤΙΚΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΟΙ ΔΗΜ)ΣΚΑΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας κοινοποιεῖ πρὸς τὰς περιφερειακάς του ὑπηρεσίας ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, περὶ μὴ ἀναθέσεως προσθέτων καθηκόντων εἰς δημοδιδασκάλους. Τὰ πρόσθετα αὐτὰ καθήκοντα, ὡς τονίζεται εἰς τὴν ἐγκύκλιον, ὅπως εἶναι ἡ συμμετοχὴ εἰς ἐπαληθεύσεις δηλώσεων ἀγροτῶν περὶ τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν ἀγρῶν, εἰς ἐπιτροπὰς ἐξακριβώσεως ἀπορίας, εἰς ἀναθεωρήσεις αἰτήσεων ἀπυρίας κλπ. ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσυνεννοήσεως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν τῶν δημοδιδασκάλων, ὄχι μόνον παραμελοῦν τὴν ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἐνάσκησιν πλήρως τῶν καθηκόντων των, μὴ ἐπιτρέποντα νὰ ἀποδώσουν τὰ παρ' αὐτῶν ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ δυσμενεῖς συνεπείας ἔχουν πολλάκις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν προσθέτων ἐργασιῶν των πρὸς τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν γονεῖς ἢ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν των.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΜΟΝΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Διὰ τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Ν.Δ. 2119, ἐρρυθμίσθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν κυκλοφοριαν τῶν διτρόχων καὶ τριτρόχων ὀχημάτων. Διὰ τοῦ ψηφισθέντος Ν.Δ. διὸ νὰ κυκλοφορήσῃ ἐφεξῆς δίτροχον ἢ τρίτροχον ὄχημα δέον νὰ λαμβάνεται ἀπαραιτήτως ἄδεια τοῦ ὑπουργείου Μεταφορῶν. Τὸ Ν.Δ. καθορίζει ποῖα πιστοποιητικὰ εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας κυκλοφορίας διτρόχων καὶ τριτρόχων. Ἐπίσης εἰς τὸ σχετικὸν Ν.Δ. περιλαμβάνεται διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας ἐφεξῆς οὐδεὶς ἐπαγγελματίας αὐτοκινητιστὴς δύναται νὰ εἶνε ἰδιοκτήτης πέραν τοῦ ἑνὸς λεωφορείου, ἐκτὸς ὡρισμένων περιπτώσεων. Ἐπίσης πᾶς ἰδιοκτήτης λεωφορείου, μὴ ἐπαγγελματίας, ὀφείλει ὅπως ἐντὸς ἑξαμήνου, πωλήσῃ τὸ αὐτοκίνητόν του εἰς ἐπαγγελματίαν αὐτοκινητιστήν. Ἐπαγγελματίας αὐτοκινητιστὴς θεωρεῖται πᾶς ὅστις εἶνε μέλος τοῦ ταμείου συντάξεων αὐτοκινητιστῶν.

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἀνεκοινώθη, ὅτι αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τῶν πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ὅλων τῶν σχολῶν θὰ διενεργηθοῦν τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου. Αἱ ἀκριβεῖς ἡμερομηνίαι τῶν ἐξετάσεων θὰ ὁρισθοῦν διὰ πράξεων τῶν συγκλήτων.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς πόλεώς μας «Νίκη» συνήντησεν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἁγίου Μάμαντος τὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα «Ἀριστοτέλης» Ἁγίου Μάμαντος εἰς ἀγῶνα διὰ τὸ πρωτάθλημα Χαλκιδικῆς.

Τὴν «Νίκην» συνώδευσαν εἰς Ἅγιον Μάμαντα ὑπερεκατὸν πεντήκοντα φίλαθλοι ἐκ τῆς πόλεώς μας.

Ὁ ἀγὼν ἔληξεν ὑπὲρ τῆς «Νίκης» μὲ τέρματα 4—1.

— Σήμερον καὶ ὥραν 5.30 εἰς τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν γήπεδον ἡ ὁμὰς τῆς «Νίκης» θὰ ἀντιμετωπίσῃ εἰς φιλικὸν ἀγῶνα τὴν ἰσχυροτάτην ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον Στρατωνίου αἱ ὁμάδες Ἱερισσοῦ καὶ Στραιωνίου διὰ τὸ πρωτάθλημα Χαλκιδικῆς 1955, ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Τρ. Ἀσβεστοπούλου.

Ὁ ἀγὼν διεκόπη εἰς τὸ 18' τοῦ α' ἡμιχρονίου, ἀποχωρησάντων τῶν παικτῶν τῆς ὁμάδος Ἱερισσοῦ, διότι ἐθεώρουν τὸν διαιτητὴν μεροληπτῶντα ὑπὲρ τῆς ἀντιπάλου των ὁμάδος.

ΝΙΚΗΤΗ, 11.— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς Νικήτης «Ὁ Νικήτας» ἀντιμετώπισε εἰς Ν. Μαρμαρᾶν τὴν γηπεδοῦχο ὁμάδα «Προποντὶς» ὑπὸ τὴν ἀρίστην διαιτησίαν τοῦ κ. Κατσαούνη.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα τὴν πρωτοβουλίαν διετήρησε «Ὁ Νικήτας» καίτοι ἠγωνίσθη μὲ πολλοὺς ἀναπληρωματικοὺς καὶ ἀπέσπασε τὴν νίκην μὲ 1—0 μὴ δυνηθεῖσα νὰ αὐξήσῃ τὸ σκὸρ διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ ἑστίες τοῦ γηπέδου ἦσαν μικρὲς ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ σωρεία τῶν σούτ ἐξαπελύθησαν ἄστοχα. Ἡ νικήτρια ἀπώλεσε καὶ πέναλτυ.

Τὴν ὁμάδα τοῦ «Νικήτα» εἰς Ν. Μαρμαρᾶ συνώδευσαν ὑπὲρ τοὺς 200 φίλαθλοι ἐκ Νικήτης οἱ ὁποῖοι καὶ ἐνεθάρρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ὁμάδα.

Κατόπιν τῆς νίκης αὐτῆς ὁ «Νικήτας» θεωρεῖται βέβαιος πρωταθλητὴς τοῦ ὁμίλου του.

ΑΘ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ